Hind lisadega 20 marka.
(1926 a. Riigikohtu otsused lhk. 33—48)

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
Riigi trükikojas, Niine tän. 11. Kontor on avatud kella 8—2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetus 445, kontor 232.

Tellimiste hind:
12 kuu peale . . . . . 1200 mk.
6 „ „ . . . . . 600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk. . 10 „
„ „ „ 48 „ . 20 „
jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
Kohtukuulutused — 100 ja 200 marka; kaotatud isikutunnistuste kuulutused — 50 marka; muud kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 57. **Esmaspäeval, 13. juunil 1927 a.** **Nr. 57.**

I.

Sisu: **Nr. 67. Eesti-Saksa vahelise uimastavate ainete sisse-, välja- ja tagasiveo kokkuleppe kinnitamise seadus. — Kokkulepe.**
Nr. 68. Eesti-Belgia vahelise kurjategijate väljaandmise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.

II.

Määrus eriveotariif nr. 36 muutmise kohta.
Sundmäärus üüri taksomeetrite tarvitamise kohta Pärnus.
Autode ja mootorrataste sõidutaks Pärnus.

III.

Teadaanne notari kohuste täitja nimetamisest Elva alevis.
2. jsk. tööinspektori ringkonna kinnitusametis registreeritud haigekassade nimekiri.
Raudteevalitsuse teadaanne.
Teadaanne Läänemaa valdade marutaudikahtlaseks tunnistamisest.

I.

Nr. 67. Riigikogu poolt 17. mail 1927. a. vastuvõetud

Eesti-Saksa vahelise uimastavate ainete sisse-, välja- ja tagasiveo kokkuleppe kinnitamise seadus.

§ 1. Eesti-Saksa vaheline uimastavate ainete sisse-, välja- ja tagasiveo kokkulepe, alla kirjutatud Tallinnas 5. aprillil 1927. aastal, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Kokkuleppe eesti- ja saksakeelne tekst avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Eesti Vabariigi Valitsus, esindatud Välisministri Dr. Friedrich Akel'iga,

Saksa Valitsus, esindatud Erakorralise Saadiku ja Täisvolilise Ministri Wolfgang Frank'iga,

leppisid kokku järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel 1.

Saksa Valitsus kohustub uimastavate ainete väljaveoloa andmist Eestisse 23. jaanuari 1912.

Die Estnische Regierung, vertreten durch den Minister des Auswärtigen Dr. Friedrich Akel,

die Deutsche Regierung, vertreten durch den Ausserordentlichen Gesandten und Bevollmächtigten Minister Wolfgang Frank,

sind über nachstehende Bestimmungen übereingekommen:

Artikel 1.

Die Deutsche Regierung verpflichtet sich, die Erteilung der Erlaubnis zur Ausfuhr

aasta rahvusvahelise oopiumikonventsiooni kohaselt teha igal üksikul juhtumisel olenevaks Eesti Vabariigi Tervishoiu Peavalitsuse sisseveoloa eelkäivast ettenäitamisest.

Artikkel 2.

Eesti Valitsus kohustub teiselt poolt lubama niisuguste uimastavate ainete väljavedu Saksamaale üksi neil juhtumistel, kui enne seda on esitatud Saksa Tervishoiuameti sisseveoluba, väljaarvatud juhtumised, kui on tegemist niisuguste uimastavate ainetega, mis originaaldokumentide järele on Saksamaalt Eestisse sisseveetud, on veel Eesti tollivõimude käsutuses ja saadetakse vähenditult Saksamaale tagasi. Niisugustel erandilistel juhtumistel teatatakse Saksa Saatkonnale Tallinnas (Reval) viibimata tagasiveost.

Artikkel 3.

Sihtmaa sisseveoloa esitamist ei nõuta juhtumisel, kui uimastavaid aineid saadetakse originaaldokumentide järele transiidina läbi ühe lepinguosalise territooriumi teise lepinguosalise territooriumile.

Artikkel 4.

See kokkulepe astub jõusse kaks nädalat pärast selle päeva möödumist, mil Eesti valitsus esitab Saksa valitsusele teadaande kokkuleppe kinnitamisest Eesti Riigikogu poolt.

Valmistatud kahes, eesti- ja saksakeelses algkirjas Tallinnas (Reval), 5. aprillil 1927.

von Betäubungsmitteln im Sinne des Internationalen Opiumabkommens vom 23. Januar 1912 nach Estland in jedem Falle von der vorherigen Beibringung einer Einfuhrerlaubnis der Hauptsanitätsverwaltung der Republik Estland abhängig zu machen.

Artikel 2.

Andererseits verpflichtet sich die Estnische Regierung, die Ausfuhr solcher Betäubungsmittel nach Deutschland in jedem Falle nur dann zu gestatten, wenn zuvor eine vom deutschen Reichsgesundheitsamte ausgestellte Einfuhrgenehmigung vorgelegt worden ist, ausgenommen die Fälle, wo es sich um Betäubungsmittel handelt, die laut Originaldokumenten aus Deutschland nach Estland eingeführt worden sind, noch zur Verfügung der estnischen Zollbehörden stehen und unmittelbar nach Deutschland wieder ausgeführt werden. In derartigen Ausnahmefällen wird die deutsche Gesandtschaft in Tallinn (Reval) unverzüglich von der Wiederausfuhr benachrichtigt.

Artikel 3.

Der Vorlegung einer Einfuhrgenehmigung des Bestimmungslandes bedarf es nicht, wenn die Betäubungsmittel laut Originaldokumenten im Transit durch eines der beiden Länder nach dem anderen geleitet werden.

Artikel 4.

Diese Vereinbarung tritt zwei Wochen nach Ablauf des Tages in Kraft, an dem die Estnische Regierung der Deutschen Regierung Mitteilung über die Bestätigung des Abkommens durch die Estnische Staatsversammlung gemacht hat.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in estnischer und deutscher Sprache in Tallinn (Reval), am 5. April 1927.

Fr. Akel.
Frank.

Nr. 68. Riigikogu poolt 17. mail 1927. a. vastuvõetud

Eesti-Belgia vahelise kurjategijate väljaandmise konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Eesti-Belgia vaheline kurjategijate väljaandmise konventsioon, alla kirjutatud Brüsselis 11. novembril 1926. aastal, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Konventsioon.

Eesti Vabariik ja Tema Majesteet Belgia Kuningas, otsustades sõlmida konventsiooni kurjategijate väljaandmise kohta, nimetasid selleks oma täisvolinikkudeks:

Eesti Vabariik:

Härra Kaarel Pusta, Oma Erakorralise Saadiku ja Täisvolilise Ministri Tema Majesteedi Belgia Kuninga juures, ja

Tema Majesteet Belgia Kuningas:

Härra Emile Vandervelde, Oma Välisministri,

kes, pärast oma heas ja tarvilikus korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel esimene.

Eesti ja Belgia valitsused kohustuvad vastamisi välja andma, välja arvatud oma kodanikud, käesolevas lepingus ettenähtud juhtumistel ja tingimustel isikuid, kes Eestist Belgiasse või Belgiast Eestisse põgenenud ja kes, olles kuriteo või üleaste kordasaatmise silmapilgul vähemalt 16 aastat vanad, on jälgitavad või süüdi mõistetud kuriteo või üleaste eest, mis korda saadetud paluva Lepinguosalise territooriumil.

Siiski, kui kuritegu või üleaste, mis põhjuseks väljaandmise palvele, on korda saadetud väljaspool paluva riigi territooriumi, võib sellele palvele käiku anda, kui palutava riigi seadused lubavad samasuguste, väljaspool tema territooriumi kordasaadetud kuritegude jälgimist.

Artikkel 2.

Kuriteod ja üleasted, missuguste korral väljaandmine aset leiab, on:

1) Tapmine, kihvtitamine, isatapmine, lapsetapmine, mõrtsukatöö;

2) löögid ja haavad, mis antud või tekitatud tahtlikult ettekavatsusega või mille tagajärjeks parandamata näiv haigus, jäädav isiklik töövõimetus, mingi organi tarvitusvõime täielik kaotus, raske vigastus või surm, ilma et seda oleks tahetud sünnitada;

3) tahtlik või süüdlik, kuid ilma surmamise kavatsuseta ainete sisseandmine, mis võivad surmata või raskesti tervise peale mõjuda;

4) ihuviljasurmamine;

5) kõlblusvastased teod, missuguste eest väljaandmine lubatav mõlema Riigi seaduste järele;

Convention.

La République d'Estonie et Sa Majesté le Roi des Belges, ayant résolu de conclure une Convention pour l'extradition des malfaiteurs, ont désigné à cet effet, comme plénipotentiaires:

La République d'Estonie:

Mr Charles Pusta, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et Sa Majesté le Roi des Belges:

Mr Emile Vandervelde, Son Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être réciproquement communiqué leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les Gouvernements estonien et belge s'engagent à se livrer réciproquement, à l'exception de leurs nationaux, dans les circonstances et les conditions établies par le présent Traité, les individus réfugiés d'Estonie en Belgique ou de Belgique en Estonie, qui, âgés de seize ans accomplis au moment du crime ou du délit, sont poursuivis ou condamnés pour un crime ou délit commis sur le territoire de la partie requérante.

Néanmoins, lorsque le crime ou le délit donnant lieu à la demande d'extradition aura été commis hors du territoire du pays requérant, il pourra être donné suite à cette demande si la législation du pays requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Article 2.

Les crimes et les délits donnant lieu à extradition sont:

1) Assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre;

2) Coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

3) Administration volontaire ou coupable, mais sans intention de donner la mort, de substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé;

4) Avortement;

5) Actes d'immoralité pouvant donner lieu à extradition d'après la législation des deux pays contractants;

6) kaksikabielu;
7) alaealise ärahaaramine;
8) lapse ärahaaramine, tema varjamine, tagasihoidmine, vahetamine või teise nime all esitamine;
9) lapse hädaohtu jätmine või mahajätmine;
10) kurjategijate ühendamine;
11) vargus, väljapressimine, kelmus, usalduse kurjastitarvitamine, pettus;
12) ähvardused atentaati toime panna isikute või vara vastu, missugused karistatavad surmaga, sunnitööga või parandusmajaga;

13) pakkumised või ettepanekud kuritegu toime panna või sellest osa võtta, või nimetatud pakkumiste ehk ettepanekute vastuvõtmine;
14) atentaat isikliku vabaduse ja kodukolde puutumatuse vastu, mis toime pandud eraisikute poolt;
15) valeraha, ühes arvates raha järeletegemist ja muutmist, järeltehtud või muudetud paberraha väljaandmine ja läbikäivusse saatmine, samuti pettused proovide valikus rahade väärtmetalli-sisaldavuse ja kaalu tõestamiseks;
16) väärtpaberite või pangatähtede ja muude avalikkude või eraasutuste dokumentide järeletegemine või võltsimine, niisuguste järeltehtud või võltsitud väärtpaberite, tähtede või dokumentide väljalaskmine või läbikäivusse saatmine; kirja või telegrammide võltsimine ja niisuguste järeltehtud, valmistatud või võltsitud teadete, väärtpaberite, tähtede või dokumentide tarvitamine;
17) pitsatite, templite, tempelpresside, märkide, isikute ehk asjade veoks tarvitatavate kupongide, postmarkide või muude sellesarnaste märkide järeltegemine või võltsimine; niisuguste järeltehtud või võltsitud asjade tarvitamine; õigete pitsatite, templite, tempelpresside ja märkide seadusvastane tarvitamine; autori nime või mõne muu tema poolt oma teose äratähendamiseks tarvitatava erinemismärgi kuritahtlik või petlik tarvitamine kunstiasja, kirjandus- või muusikateose peal; nimetatud asjade müümine, väljapanemine müügiks, ladudes hoidmine, sissevedu müümise otstarbel;
18) valetunnistus ja ekspertide või tõlkide valeseletused; tunnistajate, ekspertide või tõlkide äraostmine;
19) valevanne;
20) avalikkude ametnikkude poolt kordasaadetud altkäemaksuvõtmine või raiskamine; avalikkudele ametnikkudele altkäemaksuandmine;
21) kuritahtlik pankrott ja pettused maksujõuetuse alal;

6) Bigamie;
7) Enlèvement de mineurs;
8) Enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'enfant;

9) Exposition ou délaissement d'un enfant;

10) Association de malfaiteurs;
11) Vol, extorsion, escroquerie, abus de confiance, tromperie;
12) Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés punissables de la peine de mort, des travaux forcés ou de la réclusion;
13) Offres ou propositions de commettre un crime ou d'y participer, ou acceptation de dites offres ou propositions;
14) Attentat à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile commis par des particuliers;
15) Fausse monnaie comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée, ainsi que les fraudes dans le choix des échantillons, pour la vérification du titre et du poids des monnaies;
16) Contrefaçon ou falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; faux en écriture ou dans les dépêches télégraphiques et usage de ces dépêches, effets, billets ou titres contrefaits, fabriqués ou falsifiés;

17) Contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons, marques, coupons pour le transport des personnes ou des choses, timbres-poste ou autres timbres adhésifs; usage de ces objets contrefaits ou falsifiés; usage préjudiciable des vrais sceaux, timbres, poinçons et marques; application méchante ou frauduleuse sur un objet d'art, un ouvrage de littérature ou de musique du nom d'un auteur ou de tout signe distinctif adopté par lui pour désigner son oeuvre; vente, exposition en vente, détention dans les magasins, introduction sur le territoire, pour être vendus, des dits objets;
18) Faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes, subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes;
19) Faux serment;
20) Concussion, détournement commis par des fonctionnaires publics, corruption de fonctionnaires publics;

21) Banqueroute frauduleuse et fraudes commises dans les faillites;

22) tahtlikud takistused rongi liikumisele raudteel mingisuguste asjade etteasetamise, roobaste või nende tugede korratussesaatmise teel, ühenduspoltide või naelte kõrvaldamise läbi või iga muu abinõu tarvitamise teel, mis võiks rongi seisma või roobastest välja jooksma panna;

23) tahtlik süütamine;

24) ehitiste, aurumasinate või telegraafiaparaatide purustamine, haudade, mälestussammaste, kunstiesemete, ametlikkude või eradokumentide hävitamine või rikkumine; vallasvara purustamine või halvendamine vägivalla tarvitamise või ähvarduste abil, kuritahtlik või petlik kaupade või ümbertöötamiseks minevate ainete hävitamine või nende väärtuse halvendamine;

25) lõikuste, taimete, puude või pookpuude hävitamine või laastamine;

26) põllutööriistade purustamine, karilloomade või teiste loomade hävitamine või mürgitamine;

27) avalikkude tööde teostamise takistamine;

28) kauba- või kalapüügilaeva mahajätmine laevajuhi poolt, välja arvatud juhtumised, mis ette nähtud mõlema riigi seadustes;

29) laevajuhi või ohvitseride või ekipaashi poolt kauba- ehk kalapüügilaeva madalikule jooksta või hukkuda laskmine või hävitamine; kauba- või kalapüügilaeva omastamine laevajuhi poolt; kogu toiduainete tagavara või laevavara merdeheitmine või hävitamine ilma tungiva vajaduseta; vale sõidusihi võtmine, võlategemine ilma vajaduseta laeva enda, laeva proviandi või varustuse peale, või kaupade ehk laevaproviandi pantimine või müümine, või valeavariide ehk valekulude sissevõtmine arvetesse; laeva müümine ilma sellekohase volituseta, välja arvatud sõidukõlbulikkuse kaotamise juhtumine; laeval toimepandud vargus; toiduainete või kaupade muutmine, mis korda saadetud laeval kahjulikkude ainete juuresegamise teel; kallaletung või vastupanek teoga või vägivalla tarvitamisega laevajuhile enam kui ühe kolmandiku poolt ekipaashist; laevajuhi või laevaohvitseri poolt laeva või laadungi kaitse otstarbel antud käskude täitmisest keeldumine, mis seotud löökide ja haavadega; salanõu laevajuhi julgeoleku, vabaduse või võimkonna vastu; laeva vallutamine merimeeste või reisijate poolt pettuse või vägivallatarvituse teel laevajuhi vastu;

30) asjade varjamine, mis saadud mõne käesolevas lepingus ettenähtud kuriteo või üleaste abil;

31) orjadega kauplemine;

32) laevajuhtide ja ekipaashi liikmete vastupanek ametnikkude korraldustele, kes toi-

22) Entraves volontaires à la circulation d'un convoi sur un chemin de fer par le dépôt d'objets quelconques, par le dérangement de rails ou de leurs supports, par l'enlèvement de chevilles ou clavettes ou par l'emploi de tout autre moyen de nature à arrêter le convoi ou à le faire sortir des rails;

23) Incendie volontaire;

24) Destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques; destruction ou dégradation de tombeaux, monuments, objets d'art, titres publics ou privés; destruction ou détérioration de propriétés mobilières à l'aide de violences ou de menaces, destruction ou détérioration méchante ou frauduleuse de marchandises ou de matières servant à leur fabrication;

25) Destruction et dévastation de récoltes, plantes, arbres ou greffes;

26) Destruction d'instruments d'agriculture; destruction ou empoisonnement de bestiaux ou autres animaux;

27) Opposition à l'exécution de travaux publics;

28) Abandon par le capitaine, hors les cas prévus par la loi des deux pays, d'un navire ou bâtiment de commerce ou de pêche;

29) Echouement, perte, destruction par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage; détournement par le capitaine, d'un navire ou d'un bâtiment de commerce ou de pêche; jet ou destruction sans nécessité de tout ou partie du chargement des vivres ou des effets du bord; fausse route; emprunts sans nécessité sur le corps, avitaillement ou équipement du navire ou mise en gage ou vente des marchandises ou victuailles, ou emploi dans les comptes d'avaries ou de dépenses supposées; vente du navire sans pouvoir spécial, hors le cas d'innavigabilité; vol commis à bord; altération de vivres ou de marchandises, commise à bord par le mélange de substances malfaisantes; attaque ou résistance avec violences et voies de fait envers le capitaine par plus du tiers de l'équipage; refus d'obéir aux ordres du capitaine ou officier du bord, pour le salut du navire ou de la cargaison, avec coups et blessures; complot contre la sûreté, la liberté ou l'autorité du capitaine; prise du navire par les marins ou passagers par fraude ou violence envers le capitaine;

30) Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente Convention;

31) Trafic d'esclaves;

32) Résistance de la part des capitaines et gens de l'équipage aux ordres des officiers

mivad Brüsseli konverentsi üldakti — 2. juulist 1890. a. — artiklite 42. ja järgnevate alusel;

33) üleastumised keeldudest laskerelvade ja varustuse kohta, mis ette nähtud nimetatud üldakti artiklites 8. ja 9.

Eeltoodud kvalifikatsioonide hulka kuuluvad ka kaassüü ja süüteokatse, kui nad on karistatavad mõlema riigi seadusandluse järele.

Kõikidel juhtumistel, kuritegude ja süütegude puhul, võib väljaandmine sündida ainult siis, kui sellesarnane tegu on karistatav selle riigi seadusandluse järele, kellele nõue esitatud.

Väljaandmine ülalloetletud tegude eest sünnib ainult siis, kui need on mõlemas lepinguosalises Riigis karistatavad vähemalt üheaastase vangistusega.

Artikkel 3.

Väljaandmine ei leia aset:

1) kui, arvates süükspandud tegudest, viimasest jälgimistoimetusest või süüdimõistmisest, süüdistuse algatamine või karistus on aegunud selleks silmapilguks, mil üleandmine võiks sündida, selle riigi seaduste järele, kuhu tagaaetav isik on põgenenud;

2) kui väljaandmise palvet põhjendatakse süüteoga, mille eest väljanõutav isik oli jälgitud, kuid milles tema vastu süüdistus lõpetatud, või mille eest ta on veel jälgitav, või milles kohtuotsus juba tehtud selles riigis, kellelt väljaandmist palutakse.

Artikkel 4.

Kui väljanõutav isik on jälgimise all või süüdi mõistetud palutud riigis teise süüteo eest, kui see, millel põhjeneb väljaandmise palve, siis võib tema väljaandmist edasi lükata kuni jälgimise lõpetamiseni või, süüdimõistmise korral, kuni karistuse ärakandmiseni.

Juhtumisel, kui teda samas riigis jälgitakse või kinni peetakse eraisikutega sõlmitud kohustuste pärast, siis järgneb tema väljaandmine selle peale vaatamata, tingimusel, et neile eraisikutele õigus jääb pärast oma nõudmistega esineda asjaomase asutuse ees.

Artikkel 5.

Väljaandmist ei lubata, kui süütegu, mille pärast väljaandmist palutakse, loetakse palutud riigi poolt poliitiliseks süüteoks või teoks, mis on ühenduses sarnase süüteoga.

Väljaantavat väljamaalast ei või jälgida või karistada mingisuguse poliitilise süüteo eest, mis enne väljaandmist korda saadetud, ega

agissant en vertu des articles 42 et suivants de l'acte général de la Conférence de Bruxelles du 2 juillet 1890;

33) Infraction aux défenses concernant les armes à feu et les munitions prévues par les articles 8 et 9 du dit acte général.

Sont comprises dans les qualifications précédentes, la complicité et la tentative, lorsqu'elles sont punies par les législations des deux pays.

Dans tous les cas, crimes et délits, l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait similaire sera punissable d'après la législation du pays auquel la demande est adressée.

L'extradition ne sera accordée pour les faits ci-dessus énumérés, que s'ils entraînent dans les deux pays contractants une peine d'un an au moins d'emprisonnement.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Si, depuis les faits imputés, le dernier acte de poursuite ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du pays où le prévenu s'est réfugié, au moment où la remise pourrait avoir lieu;

2) Lorsque la demande en sera motivée par le même fait pour lequel l'individu réclamé a été poursuivi et mis hors de cause ou est encore poursuivi ou a déjà été jugé dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article 4.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays requis, pour une infraction autre que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition pourra être différée, jusqu'à la fin de la poursuite et, en cas de condamnation, jusqu'au moment où il aura subi sa peine.

Dans le cas où il serait poursuivi ou détenu dans le même pays à raison d'obligations contractées envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins sous réserve, pour ceux-ci, de faire valoir ensuite leurs droits devant l'autorité compétente.

Article 5.

L'extradition ne sera pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est considérée par la partie requise comme un délit politique ou un fait connexe à un semblable délit.

L'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extra-

mingisuguse teo eest, mis on ühenduses sarnase süüteoga, ega ka süütegude või üleastete eest, mis ei ole ette nähtud käesolevas konventsioonis.

Poliitiliseks süüteoks või teoks, mis on ühenduses sarnase süüteoga, ei loeta atentaati võõra riigipea või tema perekonna liikmete vastu, kui see atentaat seisab kas mõrtsukatöös, tapmises või mürgitamises.

Väljaantud isikut võib siiski jälgida või karistada teise süüteo eest, kui see, millega põhjendati väljaandmist, järgmistel juhtumistel:

1) kui ta on palunud enda üle kohut mõista või talle võimaldada karistuse ärakandmist, missugusel juhtumisel tema palve teatatakse selle riigi valitsusele, kes ta välja annud;

2) kui tema ühe kuu jooksul arvates päevast, mil ta lõpulikult vabaks sai, ei ole lahkunud riigist, kellele ta välja anti;

3) kui süütegu on konventsioonis ettenähtud ja kui valitsus, kellele ta välja anti, ennemini on saanud selleks nõusoleku selle valitsuse käest, kes ta on välja annud. Viimane võib, kui ta seda tarvilikuks peab, nõuda ühe esitamist käesoleva konventsiooni artikkel 7-das ettenähtud dokumentidest.

Edasi-väljaandmine kolmandale riigile käib nendesamade reeglite alla.

Artikkel 6.

Väljaandmise palve tuleb esitada alati diplomaatilisel teel.

Artikkel 7.

Väljaandmist lubatakse, kui on esitatud algkirjas või autentilises väljendises kas kohtuotsus süüdimõistmise kohta või kompetentse kohtuasutuse (Chambre du Conseil, Chambre des mises en accusation) või kompetentse kohtuniku poolt väljaantud kriminaalprotsessi akt, mis vormiliselt määrab või täie õigusega nõuab süüdistatava isiku saatmist kohtu ette. Väljaandmine sünnib samuti vangistuskäsu või iga muu samajõulise dokumendi esitamisel, mis välja antud välismaa asjaomase ametivõimu poolt, tingimusel, et need dokumendid sisaldavad selle süüteo täpse kirjelduse, mille kohta nad on välja antud.

Need dokumendid legaliseeritakse paluva riigi Välisministri poolt, ja tarbekorral nimetatud riigi diplomaatilise või konsulaaresitaja poolt. Neile lisatakse juure ärakiri seaduse tekstist, mis antud süüteo kohta käib, ja tar-

dition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit, ni pour aucun des crimes ou délits non prévus par la présente Convention.

Ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne du chef d'un État étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat ou d'empoisonnement.

L'individu extradé pourra toutefois être poursuivi ou puni contradictoirement dans les cas suivants pour une infraction autre que celle qui a motivé l'extradition:

1) S'il a demandé à être jugé ou à subir sa peine, auquel cas sa demande sera communiquée au Gouvernement qui l'a livré;

2) S'il n'a pas quitté, pendant le mois qui suit son élargissement définitif, le pays auquel il a été livré;

3) Si l'infraction est comprise dans la Convention et si le Gouvernement auquel il a été livré a obtenu préalablement l'adhésion du Gouvernement qui a accordé l'extradition. Ce dernier pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés dans l'article 7 de la présente Convention.

La réextradition à un pays tiers est soumise aux mêmes règles.

Article 6.

La demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Article 7.

L'extradition sera accordée sur la production de l'original ou de l'expédition authentique soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit de l'ordonnance de la Chambre du Conseil, de l'arrêt de la Chambre des mises en accusation ou de l'acte de procédure criminelle émané du juge compétent, décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi du prévenu ou de l'accusé devant la juridiction répressive. Elle sera également accordée sur la production du mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, décerné par l'autorité étrangère compétente, pourvu que ces actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils ont été délivrés.

Ces pièces seront légalisées par le Ministre des Affaires Etrangères de l'État requérant, et, le cas échéant, par l'agent diplomatique ou consulaire dudit État. Elles seront accompagnées d'une copie du texte de la loi appli-

bekorral prantsuskeelne tõlge sellest ning, võimalust mööda, väljanõutava isiku tundemärkide kirjeldus või igasugu muud andmed, mis võimaldavad tema isiku kindlakstegemist.

Artikkel 8.

Tungivuse korral teostatakse ajutine arreteerimine posti- või telegraafiteel edasiantud teadaande põhjal, milles kinnitatakse ühe, artikkel 7-das nimetatud dokumendi olemasolu, kuid sel tingimusel, et niisugune teadaanne saadetakse korrapäraselt väljaandja riigi Välisministrile.

Niisugune arreteerimine on fakultatiivne, kui palve on saadetud kummagi riigi kohtu- või administratiivasutusele otseteed.

Ajutine arreteerimine sünnib palutud valitsuse seadusandluses seatud vormi ja reeglite järgi. Kinnipidamine lõpetatakse, kui kolme nädala jooksul, arvates arreteerimise silmapilgust, kaebtusalusele ei ole teatavaks tehtud ainustki neist dokumentidest, mis käesoleva konventsiooni artikkel 7-das nimetatud.

Artikkel 9.

Kui väljaandmine aset leiab, võetakse ära ja antakse üle paluvale riigile, kui palutud riigi asjaomane ametivõim niisuguse korralduse teeb, kõik väljanõutud isiku arreteerimisel tema valdamisel leitud või hiljemini avalikukstulevad asjad, mis saadud kuriteo või üleaste läbi, või mis võiksid olla asitõendusteks.

See üleandmine võib sündida isegi siis, kui väljaandmine ei või teostuda väljanõutud isiku põgenemise või surma järeldusel.

Siiski jäävad püsima õigused, mis kolmandad isikud võivad omandanud olla nimetatud asjade peale, missugused asjad tarbekorral tuleb neile tagasi anda protsessi lõpul, ilma kuludeta.

Artikkel 10.

Väljaandmisele tuleva isiku arreteerimise, ülalpidamise ja transpordi kulud, samuti ka eelmise artikli eeskirjade põhjal tagasi- või üleantavate asjade hoiu- ja transpordikulud jäävad mõlema riigi kanda, kummalegi ta territooriumi piirides.

Transpordi- või muud kulud vahepealsete riikide territooriumil langevad paluva riigi kanda.

cable au fait incriminé et, le cas échéant, d'une traduction en langue française et, autant que possible, du signalement de l'individu réclamé ou de toute autre indication de nature à constater son identité.

Article 8.

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire sera effectuée sur avis, transmis par la poste ou le télégraphe, de l'existence d'un des documents mentionnés à l'article 7, à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné au Ministre des Affaires Etrangères du pays requis.

Cette arrestation sera facultative, si la demande est parvenue directement à une autorité judiciaire ou administrative de l'un des deux pays.

L'arrestation provisoire aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement requis. Elle cessera d'être maintenue si, dans le délai de trois semaines à partir du moment où elle aura été effectuée, l'inculpé n'a pas reçu communication de l'un des documents mentionnés à l'article 7 de la présente Convention.

Article 9.

Quand il y aura lieu à l'extradition, tous les objets provenant du crime ou du délit ou pouvant servir de pièces à conviction, qui seront trouvés en la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation, ou qui seront découverts ultérieurement, seront, si l'autorité compétente de l'État requis en ordonne ainsi, saisis et remis à l'État requérant.

Cette remise pourra se faire même si l'extradition ne peut s'accomplir par suite de l'évasion ou de la mort de l'individu réclamé.

Sont cependant réservés les droits que des tiers auraient pu acquérir sur les dits objets qui devront, les cas échéant, leur être rendus, sans frais, à la fin du procès.

Article 10.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restituée ou remis, resteront à la charge des deux États dans les limites de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport ou autres sur le territoire des États intermédiaires sont à la charge de l'État réclamant.

Väljaantav isik viiakse, tarbekorral paluva riigi valitsuse poolt nimetatud sadamasse, kelle kulul ta laevale asetatakse.

Artikkel 11.

Transiitriigi kodakondsuses mitteseisva isiku väljaandmist läbiveo näol lepinguosaliste riikide vastavate territooriumide kaudu lubatakse ühe, artikkel 7-das mainitud dokumendi lihtsa esitamise järele, kus algkirjas või autentilises väljendises, eeldusel, et väljaandmise põhjuseks olev tegu oleks ette nähtud käesolevas konventsioonis ning ei kuuluks 3-da ja 5-da artikli erandite alla.

Transiidi kulud jäävad paluva lepinguosalise kanda.

Artikkel 12.

Kui mõnesuguse mittepoliitilise kriminaalasja ajamisel tunnustatakse tarviliseks isikute ülekuulamist, kes asuvad ühes lepinguosalises riigis, või mõnesugust muud uurimistoimingut, saadetakse selleks kohtu erinõue, millele tarbekorral on juure lisatud prantsuskeelne tõlge, ametlikul teel, ilma et sellega oleks võetud võimalus tarbekorral selleks diplomaatilist või konsulaarteed tarvitada, ja, kui palutud valitsus ei leia võimata olevat seda täita, antakse sellele käik selle riigi seaduste kohaselt, kus ülekuulamine või uurimistoiming peab sündima.

Igatahes võib kohtu erinõudeid, mis nõuavad kas kodust läbiotsimist süüteo objekti ehk asitõenduste väljavõtmist, täide saata ainult mingisuguse artikkel 2-ses loetletud süüteo puhul ja artikkel 9-da viimases paragrahvis väljendatud reservatsiooni eeldusel.

Kumbki valitsus loobub kuludetasumise nõudmisest, mis tekivad kohtu erinõuete täitmisest kriminaalasjus, isegi sel juhtumisel, kui on tegemist ekspertiisiga, eeldades siiski, et see ekspertiis ei ole nõudnud enam kui ühe istangu.

Artikkel 13.

Kui ühe Lepinguosalise valitsus mittepoliitilistes kriminaalasjus tunnustab tarviliseks mõnesuguse menetlusakti või kohtuotsuse teadaandmist isikule, kes asub teise riigi territooriumil, siis toimetatakse paber, mis ametlikul teel, ilma et sellega oleks võetud võimalus tarbekorral seda toimetada diplomaatilisel või konsulaarteel, edasi antud, tarbekorral prantsuskeelse tõlke juurelisamisega,

L'individu à extrader sera, s'il y échet, conduit au port que désignera le Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Article 11.

L'extradition par voie de transit sur les territoires respectifs des États contractants, d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordée sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des documents mentionnés dans l'article 7, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 3 et 5.

Les frais de transit seront à la charge de la partie requérante.

Article 12.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, l'audition de personnes se trouvant dans l'un des deux pays ou tout autre acte d'instruction seront jugés nécessaires, une commission rogatoire, le cas échéant, accompagnée d'une traduction en langue française, sera adressée, à cet effet, par la voie officielle, sans préjudice du recours éventuel à la voie diplomatique ou consulaire et, à moins que le Gouvernement requis ne constate l'impossibilité de la faire exécuter, il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Toutefois les commissions rogatoires tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'article 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'article 9 ci-dessus.

Les Gouvernements respectifs renoncent au remboursement des frais résultant de l'exécution des commissions rogatoires en matière pénale, même dans le cas où il s'agirait d'expertise, pourvu toutefois que cette expertise n'ait pas entraîné plus d'une vacation.

Article 13.

En matière pénale non politique, lorsque le Gouvernement de l'un des deux pays jugera nécessaire la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un individu résidant sur le territoire de l'autre pays, la pièce transmise par la voie officielle, sans préjudice du recours éventuel à la voie diplomatique ou consulaire et, le cas échéant, accompagnée d'une traduction en langue

isikule kätte tema asupaiga riigi siseministeeriumi korraldusel kompetentse ametniku kaudu, ja algdokument, milles teadaandmist tõendatakse, saadetakse paluvale valitsusele tagasi samal teel, ilma kuludetasumist nõudmata.

Artikkel 14.

Kui mittepoliitilises kriminaalasjas on tarvilik tunnistaja isiklik ilmumine, siis toimetab selle riigi valitsus, kus tunnistaja asub, talle määratud kutse kätte.

Tunnistajale maksetava tasu küsimus lahendatakse igal üksikul juhtumisel kokkuleppe teel paluva valitsuse ja palutud valitsuse vahel.

Ühtegi tunnistajat, ta kodakondsuse peale vaatamata, kes kummaski lepinguosalises riigis on välja kutsutud ja vabatahtlikult ilmub teise riigi kohtunikkude ette, ei või seal jälgida ega kinni võtta varemate kriminaalsüütegude või -süüdimõistmiste pärast, samuti mitte ettekäändel, et ta on kaassüüdlane protsessi süüasja moodustavais tegudes, kus ta tunnistajana esineb.

Artikkel 15.

Kui mittepoliitilises kriminaalasjas, mis ühes lepinguosalistest riikidest uurimisel, tunnustatakse tarvilikuks või kasulikuks asitõenduste või dokumentide esiletoomine, mis on teise riigi asutuste käes, esitatakse selles asjas nõudmine ametlikul teel, ilma et sellega oleks võetud võimalus seda toimetada tarbekorral diplomaatilisel või konsulaarteel, ja sellele antakse käik, kui ainult erilised kaalutlused ei ole takistuseks sellele, ja tingimusel, et need asitõendused ja dokumendid tagasi saadetaks.

Lepinguosalised valitsused loobuvad kulude tasumise nõudmisest, mis tekivad nende asitõenduste ja dokumentide saatmisest ja tagasitoimetamisest kummalgi oma territooriumi piirides.

Artikkel 16.

Mõlemad valitsused kohustuvad teineteisele vastastikku teatama, ilma kulude tasumiseta, süüdimõistvatest otsustest, igasugu süütegudes või üleastetes, mis ühe riigi kohtute poolt tehtud teise riigi kodanikkude kohta.

Niisugust teadaandmist teostatakse sel teel, et selle riigi valitsusele, kelle kodakondsusesse süüdimõistetu kuulub, saadetakse diplomaatilisel teel bülletään või väljavõte lõpulikust otsusest, millele tarbekorral on juure lisatud prantsuskeelne tõlge.

française, sera signifié à personne, à la requête du ministère public du lieu de la résidence, par les soins d'un officier compétent et l'original constatant la notification sera renvoyé par la même voie au Gouvernement requérant sans restitution des frais.

Article 14.

Si dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin lui transmettra l'invitation qui lui sera faite.

Quant à l'indemnité à accorder au témoin, un accord interviendra dans chaque cas particulier entre le Gouvernement requérant et le Gouvernement requis.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui cité dans l'un des deux pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs ni sous prétexte de complicité dans les faits, objet du procès où il figurera comme témoin.

Article 15.

Lorsque dans une cause pénale non politique instruite dans l'un des deux pays, la communication de pièces de conviction ou de documents se trouvant entre les mains des autorités de l'autre pays sera jugée nécessaire ou utile, la demande en sera faite par la voie officielle, sans préjudice du recours éventuel à la voie diplomatique ou consulaire, et l'on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces et documents.

Les Gouvernements contractants renoncent au remboursement des frais résultant, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Article 16.

Les deux Gouvernements s'engagent à se communiquer réciproquement, sans restitution des frais, les condamnations pour crimes ou délits de toutes espèces qui auront été prononcées par les tribunaux de l'un des deux États contre les sujets de l'autre.

Cette communication sera effectuée moyennant l'envoi par la voie diplomatique d'un bulletin ou extrait, le cas échéant, accompagné d'une traduction en langue française, de la décision définitive au Gouvernement du pays auquel appartient le condamné.

Artikkel 17.

Käesolev leping astub jõusse kümme päeva pärast tema avaldamist mõlema riigi seaduste eeskirjade kohaselt.

Kumbki Lepinguosalistest võib igal ajal selle üles öelda, teisele Lepinguosalisele oma kavatsusest kuus kuud ette teatades.

Ta ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse niipea kui võimalik.

Selle kinnituseks on vastavad täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud ja selle oma pitseritega varustanud.

Tehtud kahes eksemplaris, Brüsselis, 11. novembril 1926.

E. Vandervelde. C. R. Pusta.

Article 17.

Le présent Traité entrera en vigueur dix jours après sa publication dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Chacune des Parties contractantes pourra, en tout temps, le dénoncer en prévenant l'autre partie de son intention, six mois à l'avance.

Il sera ratifié et les ratifications en seront échangées le plus tôt possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait, en double exemplaire, à Bruxelles, le 11 Novembre 1926.

E. Vandervelde. C. R. Pusta.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 25. mail 1927 a. vastu võetud

Määrus eriveotariif nr. 36 muutmise kohta.

Alus: Tariifinõukogu seaduse („R. T.“ nr. 106 — 1923 a.) § 8.

Tariifinõukogu otsusega 5. veebruarist 1926 a. maksma pandud eriveotariif nr. 36 („R. T.“ nr. 14 — 1926 a.) § 2 muudetakse ära.

Käesolev määrus hakkab maksma 15. juunist 1927 a.

Riigivanem J. Teemant.

Teedeminister A. Kerem.

Riigisekretär K. Terras.

Sundmäärus üüri taksomeetrite tarvitamise kohta Pärnu linnas.

(Vastu võetud Pärnu linnavolikogu poolt 26. aprillil 1927 a. linnaseaduse § 108 põhjal.)

§ 1. Kõik Pärnu linnas liikumisele lubatud üüri mootor-sõiduriistad peavad varustatud olema taksomeetriga (mõõtjaga), mille kuju linnavalitsus kinnitanud. Taksomeetri korraliku tegevuse järele valvab linnavalitsus selleks määratud esitaja kaudu.

§ 2. Taksomeetrit võib tarvitamisele võtta ainult peale seda, kui linnavalitsuse esitaja selle korralikuks on tunnistanud.

§ 3. Taksomeetri parandamise või ümbertegemise korral peab see enne tarvitamisele võtmist linnavalitsuse esitajale uueks ülevaatamiseks ning järelekatsumiseks esitatama.

§ 4. Taksomeeter peab nõnda paigutatud olema, et selle numbrilaud oleks sõitja poole pöördud ja viimane võiks jälgida taksomeetri näitamisi sõiduriista käigu ajal.

Hämariku kättejõudmisel tuleb taksomeetri numbrilauda valgustada.

§ 5. Taksomeetri nahktupp ja edasiande kest, kui viimane olemas, peavad linnavalitsuse esitaja poolt plombeeritud olema, samuti tuleb plombeerida taksomeetri ühendus paindevõlliga või mootor-sõiduriista ratastega.

§ 6. Märgatakse taksomeetri juures mingisugust korratust, siis võtavad vastavad võimud numbrimärgi ja sõiduloa ära ning annavad need edasi linnavalitsusele.

Äravõetud numbrimärgi ja sõiduloa annab linnavalitsus omanikule kätte peale seda, kui taksomeetri vead on kõrvaldatud.

§ 7. Keelatud on sõidu eest rohkem tasu võtta, kui see linnavolikogu poolt kinnitatud sõidutaksi järele lubatud.

§ 8. Süüdlased käesoleva sundmääruse rikkumises võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 9. Käesolev sundmäärus astub jõusse ühe kuu pärast peale avaldamist „Riigi Teatajas“.

Pärnus, 17. mail 1927 a. Nr. 1716.

Linnapea Kask.

Linnasekretär K. Rumvolt.

Autode ja mootorrataste sõidutaks Pärnu linnas.

(Vastu võetud Pärnu linnavolikogu poolt 26. aprillil 1927 a.)

Sõiduriistade nimetus	Tariif I Sõit edasi-tagasi Iga km eest	Tariif II Sõit ühes sihis ilma tagasisõiduta Iga km eest	Tariif III Sõit öösel kell 12—6 ja enam kui 4 sõitjaga Iga km eest	Ootamise maks markades, iga tunni eest
Auto kuni 12-hobusejõulise mootoriga . .	30.—	45.—	60.—	120.—
Auto üle 12-hobusejõulise mootoriga . . .	40.—	60.—	80.—	120.—

		Esimese km eest	Iga järgmise ½ km eest	
Mootorrattad	Tariif I	20.—	10.—	80.—
	„ II	30.—	15.—	80.—
	„ III	40.—	20.—	80.—

Märkus 1. Autod kuni 12-hobusejõulise mootoriga kannavad taksomeetril sinist lippu valge kirjaga „vaba“, autod üle 12-hobusejõulise mootoriga kannavad valget lippu sinise kirjaga „vaba“.

Märkus 2. Matusrongides ja ettetellitud sõitudel on maks autodel ja mootorratastel vabakokkuleppe järele.

Pärnus, 17. mail 1927 a. Nr. 1717.

Linnapea Kask.

Linnasekretär Rumvolt.

III.

Kohtuministeeriumi teadaanne.

Notari kohuste täitmine Elva alevis Tartumaal on kohtuministri poolt ajutiselt, notari k. t. rahukohtunik P. Tamm'i puhkeajaks 21. juulist kuni 20. augustini 1927 a., tema asetäitja lisarahukohtunik F. Praggi peale pandud.

31. mail 1927 a.

---

2. jaoskonna tööinspektori ringkonna kinnitusametis registreeritud haigekassade nimekiri.

Kinnitusamet koosolekul 13. mail 1927 a. otsustas kinnitusameti ringkonna piirides asuva haigekassa järgmiselt registreerida:

Nr. 6. Tallinna sadamatööliste ametiühisuse haigekassa.

13. mail 1927 a. Nr. 874.

Kinnitusameti esimees,
10. jsk. rahukohtunik Kahu.

2. jsk. tööinspektori k. t. Aug. Rode.

Raudteevalitsuse teadaanne.

„Riigi Teatajas“ nr. 34 — 1927 a. avaldatud teadaanne Liiva—Rahumäe k.-r. raudtee piirkonna sulgumise kohta jääb jõusse kuni 1. septembrini 1927 a.

Teadaanne.

Alus: Loomataudide vastu võitlemise seaduse § 27 („R. T.“ nr. 60 — 1923 a.) ja määruste §§ 77, 78 ja 79 („R. T.“ nr. 62/63 — 1924 a.).

Teatan, et Passlepa vallas, Sutlepa ja Rikholdi valla osad, kuni 15 kilomeetri kauguseni, arvates Passlepa vallast Einbi külast, on marutaudikahtlaseks piirkonnaks tunnistatud.

Kõik koerad ja kassid selles piirkonnas tulevad kuni 16. juulini 1927 a. kinni pidada.

Prefekti k. t. Kokla.

Sekretär Vessart.

Vastutav toimetaja J. Reinhold. Riigi trükikoja trükk ja kirjastus